

Mijn Oudejaarsconference

Oudejaarsconference Jan de Visser

Vanuit de Exoduskerk
Sommelsdijk

Hallo allemaal, welkom bij mijn Oudejaarsconference.

Natuurlijk gaan we het hebben over het allerbelangrijkste wat ons dit jaar is overkomen, over de manier waarop we terugkijken naar het jaar 2020, en wat we nooit zullen vergeten als het gaat om het jaar 2020.

Het allerbelangrijkste is, dat het **voorbij** is.

Nooit ofte nimmer zal het weer een keer 2020 worden. Laten we dat goed in onze oren knopen. We wisten natuurlijk al wel, dat dit een onvergelijkbaar jaar zou worden, maar nu weten we ook zeker, dat het nooit meer terug zal komen. Laten we wel wezen, 2020 is een jaar, en geen virus. 2020 is niet besmettelijk. Van virussen weet je het maar nooit; die kunnen in allerlei gemuteerde versies terugkomen en ons het leven zuur maken, maar met 2020 zal dat ons nooit overkomen.

We nemen afscheid van 2020, en we doen dat van harte. Ik ken echt niemand die zegt: 'Wat was 2020 een topjaar! Wat hebben we een heerlijk, positief en opbouwend jaar achter de rug.' Echt niemand!

Heeft 2020 dan niks goeds gebracht? Zijn er dan geen dingen gebeurd waar je blij of vrolijk van werd?

Natuurlijk wel, maar dat lag bepaald niet aan 2020 zelf. Dat jaar heeft er alles aan gedaan om het ons allemaal zo moeilijk te maken.

Eind 2019 was er een virus ontdekt in Wuhan, in China. En wat dacht 2020? 'Weet je wat? Als ik een uniek jaar wil worden, dan maak ik dat virus gewoon tot hoofdthema van mijn jaar.'

Nou, dat hebben we geweten! Wat een jaar. Ik ken geen enkel jaar dat ik zo snel mogelijk zou willen vergeten als 2020. We nemen afscheid over een paar dagen, en nee, er is geen vezel in mijn lijf die dat betreurt. Echt niet. Wat een jaar! Weg ermee!

Sommige mensen zeggen: 'We beginnen gewoon opnieuw!' Maar wat mij betreft slaan we het jaar 2020 alsnog over.

Op naar 2021!

Dat duurt nog maar een paar dagen, een paar uur, zeg maar, en dan, eindelijk, dan zijn we van 2020 af. Dan breekt er een nieuwe tijd aan, een nieuw jaar met nieuwe kansen en nieuwe

prijzen.

Misschien kunnen we in 2021 op z'n kop zetten. Hè, dat is net zoiets als wat je kunt doen met een fruitschaal

waarin alle appels en peren verrot zijn geworden. Je kiepert ze in de bruine bak, je wast de schaal af, en je begint voorzichtig opnieuw. Geen appels er meer in, geen peren, maar nieuw fruit!

2021 wordt het jaar van nieuw fruit. We zijn 2020 misschien al te gemakkelijk ingerold, we zaten even niet op te letten, en voor je het wist, had 2020 zelf al het thema bepaald. Dat laten we ons niet nog een keer gebeuren. 2021 wordt het jaar van het nieuwe fruit.

Eén van de vruchten die we in 2020 misten, en die we in 2021 heel graag op de fruitschaal zien liggen, is nieuwe **hoop**.

2021 wordt wat mij betreft een jaar van enthousiasme over wat het leven te bieden heeft. Dat heeft dat rotjaar 2020 ons wel geleerd, dat we soms wel heel makkelijk het zicht op alle kansen en mogelijkheden kwijt kunnen raken. En dat is best wel een harde les (maar ja, daarom willen we 2020 ook nooit meer terug zien).

'Doe nou niet al te somber over 2020, Jan, anders worden we met terugwerkende kracht alsnog depressief.' En eerlijk is eerlijk, niet alles was even slecht. Dat virus natuurlijk wel,

het feit dat Trump wilde blijven zitten ook, en de vluchtelingendeal en de moord op George Floyd was dat ook (weet je nog, 'I can't breathe', een zwarte man die 9 minuten lang verstikt werd door een witte politieagent?).

Toch gebeurden er allerlei mooie dingen. In de kerk ontstonden geweldige initiatieven, die bij iedereen bewondering afdwongen. Geweldig, fantastisch. Maar dat was volgens mij niet de intentie van 2020 als jaar. Nee, 2020 heeft de meeste invloed gehad op regeringen, instituten voor de volksgezondheid, zwakkeren in de samenleving en mensen die in de ander toch altijd al een bedreiging voor de eigen vrijheid hebben gezien.

En de kerken hebben zich volkomen vrijwillig geschikt in de aanbevelingen die niet eens voor de kerk golden. En dat was op zich vreselijk: dat je je aan beperkingen onderwerpt waar niemand je toe kan dwingen, maar als je het niet doet, dan valt de hele wereld over je heen. Zo'n jaar dus.

Nee, mooie dingen waren er zeer zeker, ik zei het al.

En het beste is misschien wel, dat we die mooie dingen dan meenemen naar 2021 en de rest van 2020 vergeten.

Ik zie voor 2021 dan ook veel kansen om het van 2020 te winnen. Het vaccin, natuurlijk, maar er is veel meer.

De muziek komt weer terug, tatatatah!

Samenkomsten komen er weer aan, in theaters, concertzalen, kerken en zo.

Het gevoel dat we met elkaar deze crisis te boven kunnen komen, en dat dat ook gaat

gebeuren, wat zal dat een euforie opleveren. Op dit moment proberen de grote mannen van de regering en het RIVM er nog alles aan te doen om 2020 zo somber mogelijk te laten eindigen, maar dat duurt nog maar een paar dagen.

Ik kan het natuurlijk ook mis hebben, niets menselijks is mij vreemd. Maar ik zie na het jaar 2020 een heleboel perspectieven.

En het mooiste is, dat er gewoon weer ruimte komt voor onderlinge contacten, voor fysieke ontmoetingen, handdrukken, zoenen en knuffels.

Dat er een einde komt aan die vreselijke digitale ontmoetingen via Zoom, Skype of Teams. Dat we verlost worden van de controledwang die ons allemaal in onze greep heeft: 'O, kijk, die mevrouw heeft geen mondkapje, die moet dood!'

Dat we zonder beperking naar de kerk kunnen, waar zo ongeveer de zwaarste lasten gedragen zijn. O ja? Ja! De kerken hebben zich massaal van hun beste kant laten zien, ze hebben in alle vrijwilligheid maatregelen over genomen, die ze niet hóefden over te nemen, en staan niettemin negatief in de publiciteit. En dat is voor de kerken misschien nog wel erger dan de gevolgen van de maatregelen zelf.

Dat we weer kunnen zingen, volop en uit volle borst.

Dat we de creativiteit, die enorme creativiteit die in 2020 ontstaan is onder druk van dat rotjaar in 2021 nu in alle vrijheid kunnen uitbouwen.

Dat we mooie dingen kunnen bedenken voor de kerk, de maatschappij, de wereld om ons heen, maar dan zonder de reden, dat dat moet vanwege corona en 2020.

Kort gezegd, dat we bevrijd zijn van 2020.

Een jaarwisseling als deze zegt ons ook, dat er in ons allemaal genoeg energie zit om de moed niet als verloren af te boeken. Die nemen we mee, het nieuwe boekjaar van onze menselijke kwaliteiten in.

We laten 2020 achter ons, we laten alle ellende en narigheid die ons dit jaar is overkomen, achter ons, en we richten ons op een nieuw boekjaar. Het beginsaldo is duidelijk: hoop, verlangen, vaccin en hernieuwde menselijkheid, maar de meeste van die is de hoop!

Plezierige jaarwisseling toegewenst, en een fascinerend 2021!

